

Tilgjengelighet av norske kinofilmer i VOD-tjenester i 2016

Innledning

VOD-tjenestene har for alvor inntatt markedet for film og tv-drama, og er de foretrukne plattformene for et økende antall forbrukere. Likevel holder besøkstallene på kino og ordinær lineær tv seg stabile, og har gjort det i lang tid. Publikum ser med andre ord mer film og tv-drama enn noen gang. Veksten i totalmarkedet kommer spesielt fra de abonnementsbaserte strømmetjenestene (SVOD). Mens vi har god oversikt over norske filmers liv på kino – både hva gjelder tilgjengelighet, omsetning og besøk – har vi langt mindre informasjon om norsk film i VOD-tjenestene. En spørreundersøkelse utført av NFI i samarbeid med TNS Gallup høsten 2015 indikerer at norskandelen for film og tv-drama på de nye plattformene er henholdsvis 12 for film og 27 prosent for tv-drama¹. Norsk films tilgjengelighet – og synlighet – i VOD-tjenestene vil være med å påvirke hvor mye publikum faktisk ser av norsk innhold.

I denne undersøkelsen kartlegges *tilgjengeligheten* til norske kinofilmer på VOD-plattformer i det norske markedet. Undersøkelsen tar utgangspunkt i norske kinofilmer med premiere de siste fem årene, det vil si perioden 2011 til 2015, og kartlegger hvor mange filmer som er tilgjengelig i VOD-tjenester i det norske markedet i juni/juli 2016. Undersøkelsen er en oppfølging av kartleggingen som ble gjort i 2015, som tok utgangspunkt i de norske kinofilmene med premiere i perioden 2010 til 2014, og kan leses som et supplement til denne.

Undersøkelsen kartlegger filmenes tilgjengelighet som digital leiefilm (TVOD) og i abonnementsbaserte strømmetjenester (SVOD)². Digitale leiefilm via internett eller kabeltjenester (TVOD) innebærer at kunden betaler for strømming av enkeltfilmer for en avgrenset periode. Abonnementsbaserte strømmetjenester (SVOD) innebærer at kunden betaler en fast sum i måneden og får tilgang til en katalog av filmer over internett, der man fritt kan velge hvilken film man kan se til hvilket tidspunkt. Det er også vanlig å skille mellom tjenester som tilbys over åpent internett («Over-the-Top» - OTT) og tjenester som tilbys via kabeltjenester (betal-tv/internettleverandører).

Utnyttelsesrettighetene til film betegnes gjerne som vinduer. For å oppnå en optimal økonomisk utnyttelse av filmene, er det gjerne slik at filmene skal være ferdigutspilt i ett vindu før lansering i et nytt vindu kan skje. Det vil derfor ta noe tid fra filmene har premiere på kino til de blir tilgjengelige på andre plattformer. Etter at filmene er vist på kino vil de bli tilgjengelige på tjenester for kjøpe- og leiefilm, mens det vil ta lengre tid før de er tilgjengelig i de abonnementsbaserte strømmetjenestene. Etersom konsumentene i økende grad foretrekker abonnementsbasert strømming, er det en risiko for at konsumentene tar i bruk ulovlige fildelingstjenester dersom det tar for lang tid før filmene er tilgjengelige på de lovlige foretrukne plattformene.

¹ Estimaten i undersøkelsen er sårbare for metodiske svakheter.

² Flere av TVOD-tjenestene i undersøkelsen tilbyr også digital kjøpefilm (EST), men dette er ikke inkludert i kartleggingen.

VOD-tjenester i undersøkelsen

Vi har undersøkt tilgjengeligheten til filmene på følgende filmtjenester:

Tjeneste	Betalingsmodell
Altibox filmleie	TVOD
C More Play	SVOD
Canal Digital Go	TVOD
Canal Digital Kabel TV (T-WE)	TVOD
Filmarkivet	TVOD
Get filmleie	TVOD
Google Play	TVOD
HBO	SVOD
iTunes	TVOD
Netflix	SVOD
NRK.no	Gratis nett-tv
Plejmo	TVOD
Popcorn time	Ulovlig fildeling
TV 2 Sumo	SVOD
Vialplay leie	TVOD
Viaplay strømme	SVOD

Flere av tjenestene i det norske markedet drives av de ledende selskapene innen kabelbasert telekommunikasjon i Norge: Canal Digital, Altibox og Get, som eies av henholdsvis Telenor AS, Lyse AS og det danske konsernet TDC. Disse aktørene tilbyr tjenester for kabel-tv og leiefilm over internett eller kabeltjenester (Canal Digital Kabel TVs filmleietjeneste T-We, Canal Digital Go, Altibox filmleie og Get filmleie). C More Play er en abonnementsbasert strømmetjeneste som eies av C More Entertainment AB. Den norske delen av C More ble kjøpt opp av TV 2 Gruppen i 2015. Siden kartleggingen i 2015 er tjenesten Filmnet lagt ned, og abonnenter automatisk flyttet over til C More.

Andre TVOD-tilbydere i det norske markedet er svenske Plejmo, som siden kartleggingen i 2015 er fusjonert med Headweb, samt de amerikanske tjenestene iTunes og Google Play. I tillegg kommer filmleietjenesten Filmarkivet.no, som har Norgesfilm AS som ansvarlig distributør. Tjenesten inneholder Norsk filminstitutt's nasjonale digitale filmarkiv sammen med Norgesfilms filmkatalog.

Av abonnementsbaserte strømmetjenester er det amerikanske Netflix som dominerer det norske markedet. Også amerikanske HBO Nordic innehar en solid posisjon. Verken NRK.no eller TV 2 Sumo er primært filmleietjenester, men de er inkludert i undersøkelsen for å vise bredden av tjenester i markedet. NRK.no skiller seg vesentlig fra de andre tjenestene ettersom innholdet på NRK.no ligger gratis tilgjengelig for alle i Norge. På grunn av rettighetsspørsmål vil eksterne produksjoner på NRK.no være tilgjengelige kun i kortere perioder.

Popcorn Time er en ulovlig fildelingstjeneste som gjør det mulig for brukere å dele filmer over internett. Nesten alt innholdet på Popcorn Time er materiale med opphavsrett som blir delt og lastet ned uten tillatelse fra eierne og produsentene av materialet.

Metodiske utfordringer

Vi har undersøkt filmenes tilgjengelighet i de aktuelle VOD-tjenestene i månedsskiftet juni/juli 2016. Tilgjengeligheten til de ulike filmene vil variere fra uke til uke, og kanskje til og med fra dag til dag. Vår undersøkelse er dermed kun et «øyeblikksbilde» av filmenes tilgjengeligheten «der og da».

For å undersøke filmenes tilgjengelighet har vi søkt opp alle filmene i VOD-tjenestenes kataloger som ligger tilgjengelige på internett. Ikke alle katalogene ligger åpent tilgjengelig, men krever brukerkonto. I de tilfellene brukerkonto er tilgjengelig via internett, har vi skaffet oss brukerkonto. Når det gjelder Canal Digital Kabel TVs filmleietjeneste T-We, har Canal Digital selv rapportert inn hvilke filmer de har tilgjengelig på undersøkelsestidspunktet. Når det gjelder tjenesten Canal Digital Go har vi brukt appen Filmgrail som verktøy for å finne ut om filmene var tilgjengelige.

Filmgrail er en app som gir oversikt over filmene som er tilgjengelige for strømming, og eventuelt hvilke VOD-tjenester filmene er tilgjengelig i. I tillegg til å søke opp alle filmene i de ulike VOD-tjenestens kataloger, har vi også gjort et søk på alle filmene via Filmgrail. En sammenstilling av våre søk i de ulike VOD-tjenestene med søket vi gjorde via Filmgrail, viser imidlertid en del uoverensstemmelser. Dette kan ha sammenheng med forskjellige undersøkelsestidspunkt.

I tillegg til VOD-tjenestene vi inkluderte i vår undersøkelse fikk tjenestene SF Anytime og RiksTV treff på mange av filmene i vårt utvalg når vi gjorde søk via Filmgrail

Tilgjengelighet av norske kinofilmer i VOD-tjenester i det norske markedet

Vi har i denne undersøkelsen kartlagt tilgjengeligheten til norske kinofilmer med premiere fem år tilbake i tid, det vil si filmer med premiere årene 2011 til 2015. Som nevnt innledningsvis er denne undersøkelsen en oppfølging av kartleggingen som ble gjort i 2015. Også da undersøkte vi tilgjengelighetene til filmer med premiere fem år tilbake i tid, altså fra årene 2010 til 2014. Utvalget av filmer i de to gjennomførte kartleggingene er med andre ord ikke helt like, men er likevel delvis sammenfallende. Når vi sammenligner de to kartleggingene kan det derfor gjøres på to måter:

- 1) I hvilken grad er filmer fra «de fem siste årene» tilgjengelige, og hvordan har dette utviklet seg fra 2015 til 2016?
- 2) I hvilken grad er filmene fra 2011 til 2014 tilgjengelige i henholdsvis 2015 og 2016?

Vi tar i første rekke utgangspunkt i spørsmål 1, men vil også kommentere spørsmål 2 til slutt i vår redegjørelse.

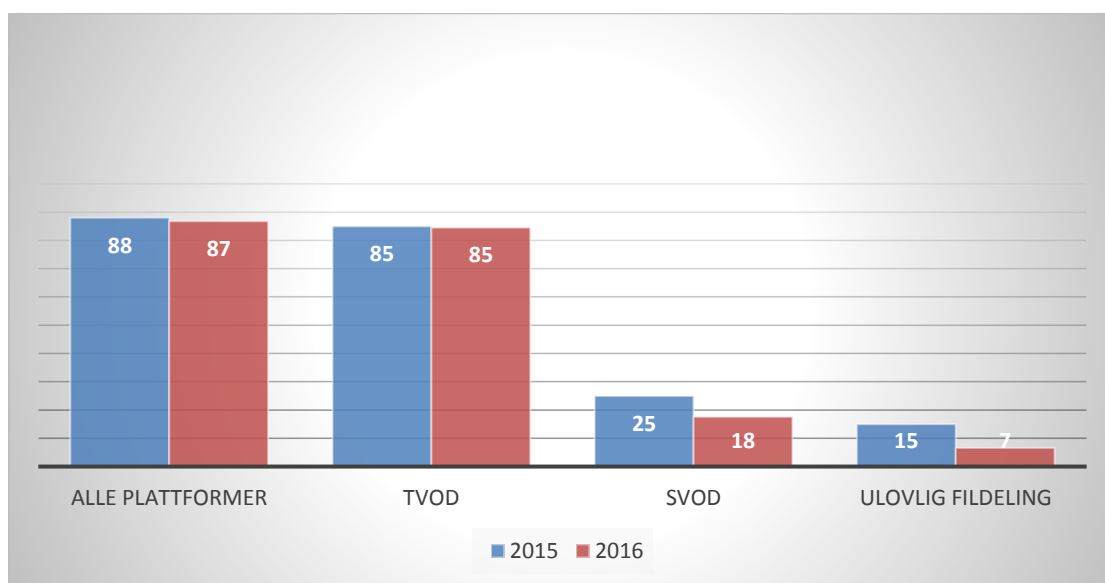
136 norske filmer hadde premiere på kino årene 2011 til 2015³, hvorav 26 var filmer for barn og 24 var kinodokumentarer. I perioden 2010 til 2014 hadde 138 norske filmer premiere. 113 av filmene hadde premiere i perioden 2011 til 2014, og er dermed med i begge utvalgene. Hvilke produksjoner som er tilgjengelig til enhver tid i hvilke tjenester vil variere, og er avhengig av hvilke rettighetsavtaler som er inngått.

Vår kartlegging viser at 87 prosent av kinofilmene med premiere i perioden 2011 til 2015 var tilgjengelig hos en eller flere VOD-tilbydere i det norske markedet på undersøkelsestidspunktet, som

³ Kinofilmer med ordinær distribusjon. Med ordinær kinodistribusjon menes at filmen er allment tilgjengelig gjennom en distributør, og at filmen er satt opp på kino i minst tre av de store byene Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger, Kristiansand og Tromsø.

var juni/juli 2016. Til sammenligning var 88 prosent av kinofilmene fra perioden 2010 til 2014 tilgjengelige mai/juni 2015. I 2016, som i 2015, var tilgjengeligheten best på TVOD-plattformene. 85 prosent av filmene var tilgjengelig på minst en TVOD-plattform i både 2015 og 2016. Filmene var i mindre grad tilgjengelig på SVOD-plattformene i 2015, og dette bildet forsterket seg i 2016. Mens 25 prosent av filmene var tilgjengelige på SVOD-tjenestene i 2015, var 18 prosent av filmene tilgjengelige i 2016. Også tilgjengeligheten på ulovlige plattformer var lavere i 2016 enn i 2015. 15 prosent av filmene var tilgjengelige i 2015, mot 7 prosent av filmene i 2016. I tillegg var to prosent, tilsvarende tre filmer, tilgjengelige på NRK.no.

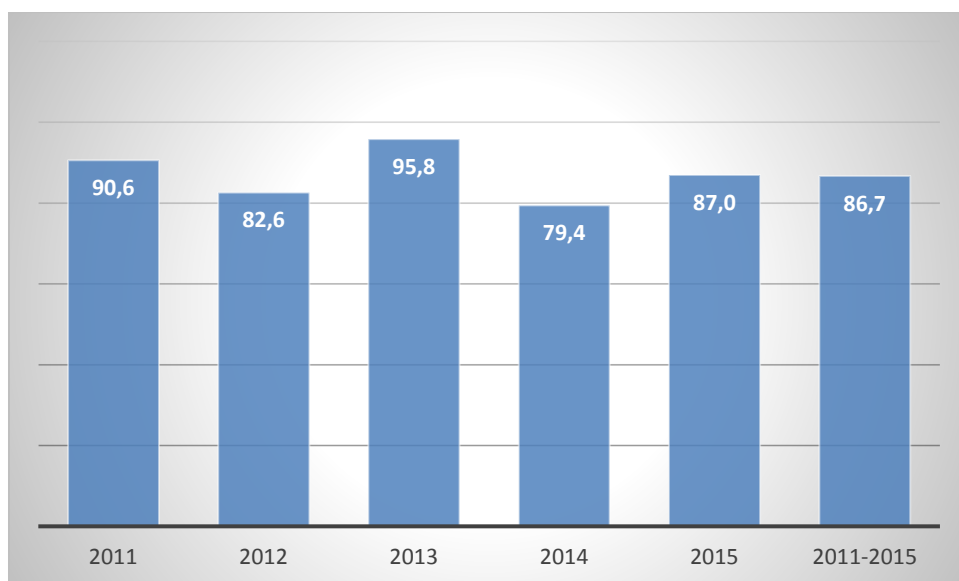
Figur 1: Prosentandel norske kinofilmer fra de siste fem årene som er tilgjengelig på VOD-plattformer, 2015 og 2016.

18 av filmene, tilsvarende 13 prosent, var ikke tilgjengelige i noen av tjenestene. Alle disse filmene, med unntak av én, hadde under 20 000 besøk på kino. Åtte av filmene er kinodokumentarer. Kinodokumentarer retter seg i større grad mot tv-kanaler for å inngå rettighetsavtaler. At kinodokumentarene ikke er tilgjengelige på VOD-tjenestene er derfor ikke unaturlig.

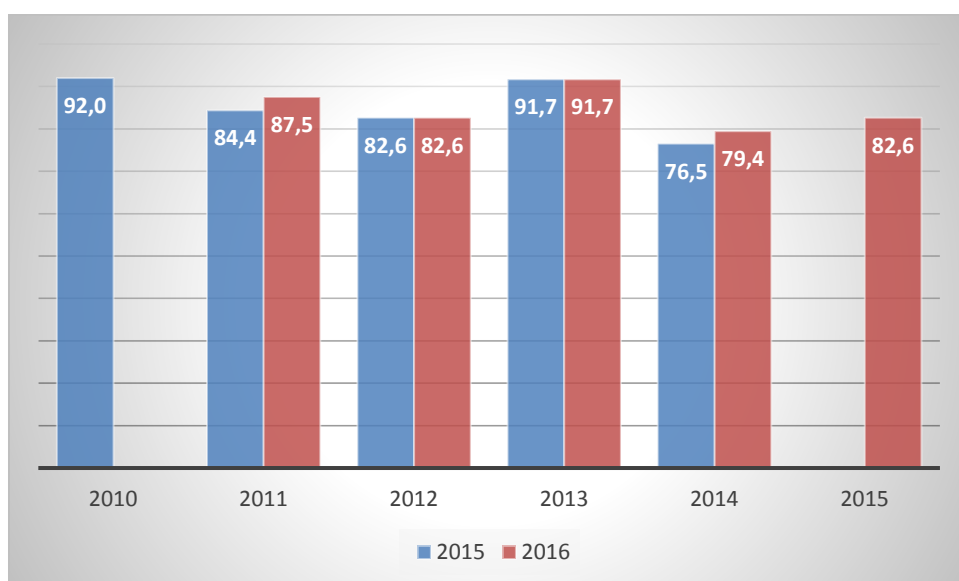
Figur 2 viser prosentandel av filmene med premiere hvert av de fem årene som er tilgjengelig på minst én VOD-tjeneste i 2016. Som vi ser av figuren er det filmene med premiere i 2013 som i størst grad er tilgjengelige. 96 prosent av filmene dette året er tilgjengelig i minst én VOD-tjeneste. Filmene med premiere i 2014 er minst tilgjengelige. Kun 79 prosent av filmene med premiere dette året er tilgjengelig som VOD. Det er litt overraskende at disse filmene er mindre tilgjengelige enn filmene med premiere i 2015, ettersom sannsynligheten for at en film er tilgjengelig er større dersom det er en stund siden filmen hadde kinopremiere. Dette kan imidlertid ha sammenheng med at hele 34 kinofilmer hadde premiere i 2014, og at flere filmer enn vanlig er produsert uten forhåndsstøtte fra NFI dette året. Disse filmene har ikke samme krav til distribusjon som filmene med forhåndsstøtte fra NFI har.

Figur 2: Prosentandel kinofilmer tilgjengelig i minst én VOD-tjeneste i 2016, fordelt på premiereår.

Figur 3 viser prosentandel av filmene som var tilgjengelig i minst én TVOD-tjeneste i henholdsvis 2015 og 2016, fordelt på premiereår. Tilgjengeligheten av norske kinofilmer som TVOD er som vi ser ganske uforandret fra 2015 til 2016.

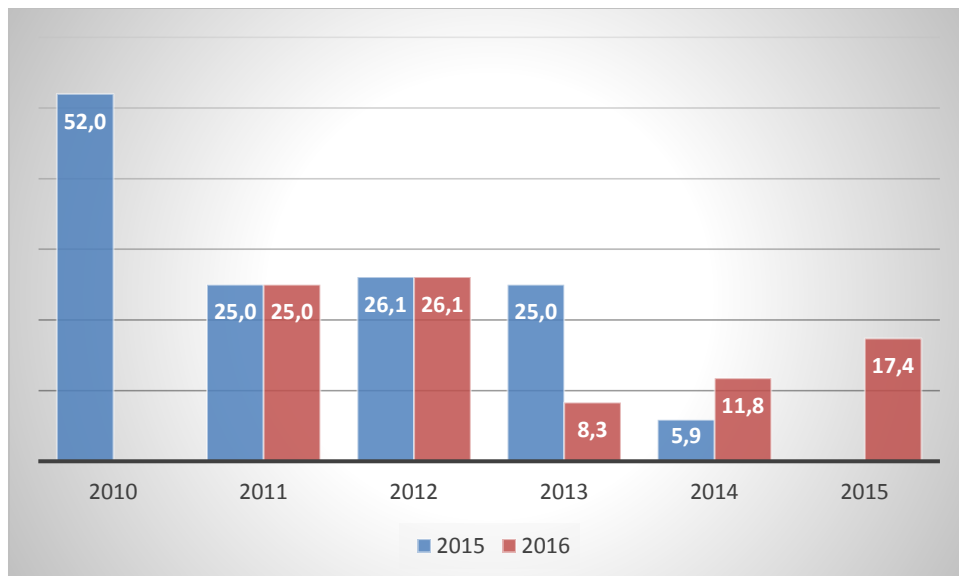
Figur 3: Prosentandel kinofilmer tilgjengelig som TVOD i 2015 og 2016, fordelt på premiereår.

Figur 4 viser prosentandel av filmene som var tilgjengelig i minst én SVOD-tjeneste i henholdsvis 2015 og 2016, fordelt på premiereår. 2015-kartleggingen viste at filmene i større grad var tilgjengelige i SVOD-tjenester jo lengre tid det hadde gått fra premieretidspunktet. Dette var også i tråd med våre forventninger. 2016-kartleggingen viser at dette bildet ikke er like entydig. Riktignok er prosentandelen filmer fra 2011 og 2012 som er tilgjengelig som SVOD høyere enn for filmene fra de

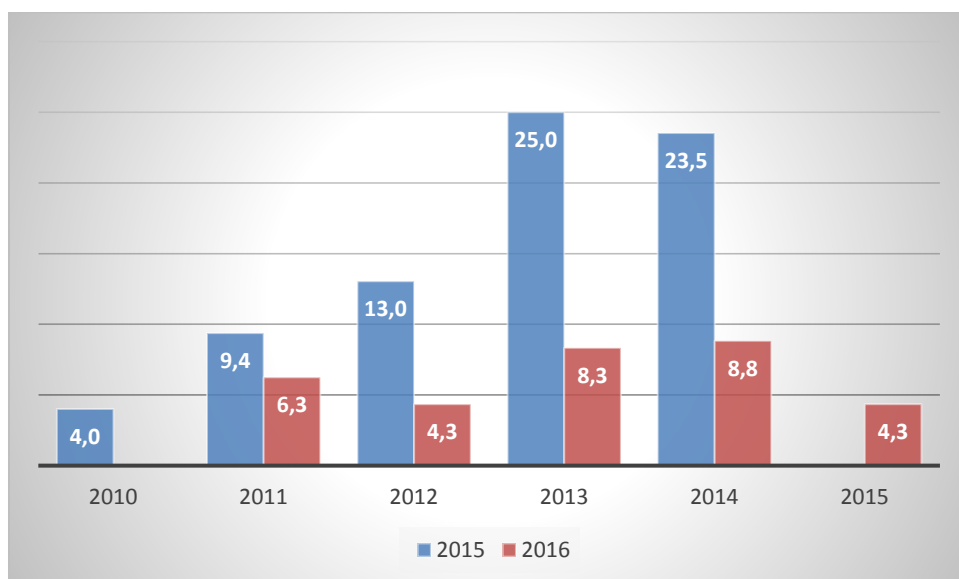
tre siste årene, men filmene fra 2015 er likevel i større grad tilgjengelig enn filmene fra 2013 og 2014. Litt overraskende er det også at filmene med premiere i 2013 var mer tilgjengelig som SVOD under kartleggingen i 2015 enn i 2016.

Figur 4: Prosentandel norske kinofilmer tilgjengelig i minst én SVOD-tjeneste i 2015 og 2016, fordelt på premiereår.

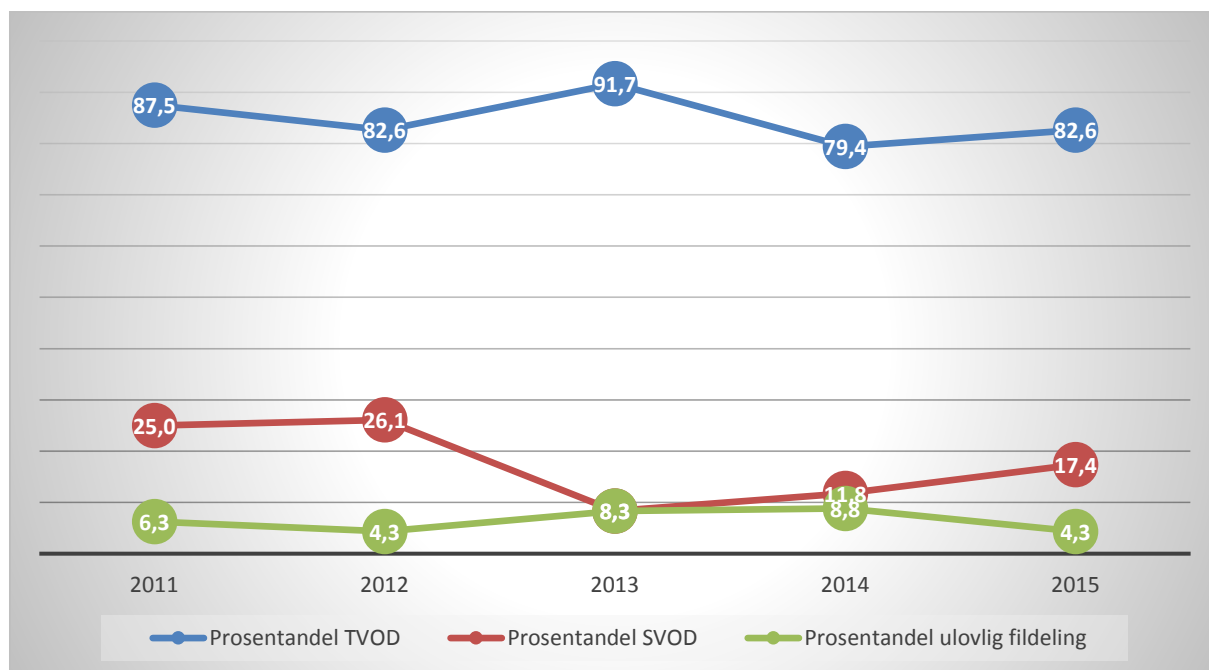

Figur 5 viser prosentandel av filmene som var tilgjengelig for ulovlig fildeling på Popcorn Time i henholdsvis 2015 og 2016, fordelt på premiereår. Mens kartleggingen i 2015 viste at de nyeste kinofilmene i relativt stor grad var tilgjengelig på Popcorn time – 25 prosent av filmene fra 2013 og 23,5 prosent av filmene fra 2014, viser 2016-kartleggingen at filmene i langt mindre grad er tilgjengelig på Popcorn Time enn året før – med 8,8 prosent av filmene fra 2014 og 4,3 prosent av filmene fra 2015.

Figur 5: Prosentandel norske kinofilmer tilgjengelig på Popcorn Time i 2015 og 2016, fordelt på premiereår.

Figur 6: Prosentandel norske kinofilmer tilgjengelig som henholdsvis TVOD, SVOD og ulovlig fildeling (Popcorn Time) i 2016, fordelt på premiereår.

Tabell 2: Antall filmer og prosentandel av filmene som er tilgjengelig på hhv alle plattformer, TVOD, SVOD og ulovlig fildeling (Popcorn Time), fordelt på premiereår.

	2011	2012	2013	2014	2015
Antall premierefilmer	32	23	24	34	23
Antall tilgjengelig	29	19	23	27	20
Prosentandel alle	90,6	82,6	95,8	79,4	87,0
TVOD	28	19	22	27	19
Prosentandel TVOD	87,5	82,6	91,7	79,4	82,6
SVOD	8	6	2	4	4
Prosentandel SVOD	25,0	26,1	8,3	11,8	17,4
Ulovlig fildeling	2	1	2	3	1
Prosentandel ulovlig fildeling	6,3	4,3	8,3	8,8	4,3

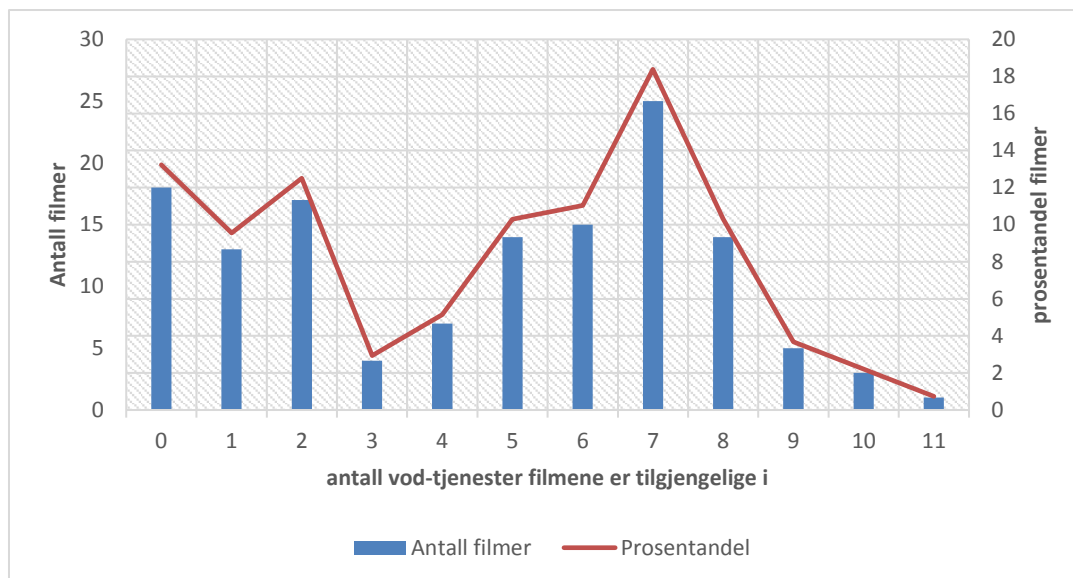
Tabell 3 viser hvor mange kinofilmer fra perioden 2011 til 2015, og prosentandel, som er tilgjengelig på de ulike tjenestene i undersøkelsen. Merk at undersøkelsen er gjort i juni/juli 2016, og hvorvidt filmene er tilgjengelige kan ha endret seg.

Tabell 3: Antall filmer og prosentandel på de ulike tjenestene.

Tjeneste	2015		2016		Type
	Antall filmer	Prosentandel	Antall filmer	Prosentandel	
Altibox filmleie	98	71	100	74	TVOD
Canal Digital Kabel TV	96	70	92	68	TVOD
iTunes	85	62	87	64	TVOD
Get filmleie	69	50	47	35	TVOD
Canal Digital Go	60	43	64	47	TVOD
Plejmo	51	37	67	49	TVOD
Vialplay leie	48	35	21	15	TVOD
Headweb	48	35		0	TVOD
Filmarkivet	37	27	36	26	TVOD
Google Play	33	24	62	46	TVOD
Netflix	23	17	6	4	SVOD
Popcorn time	21	15	9	7	Ulovlig fildeling
C More Play	8	6	7	5	SVOD
Filmnet	8	6		0	SVOD
HBO	7	5	5	4	SVOD
TV 2 Sumo	7	5	12	9	SVOD
NRK.no	4	3	3	2	Gratis tv
Viaplay strømme	1	1	2	1	SVOD

Figur 7 viser hvor mange av filmene som er tilgjengelige i flere forskjellige VOD-tjenester. Figuren illustrerer at flertallet av filmer er tilgjengelige i mer enn én VOD-tjeneste. Dette gjelder 105 av de 136 filmene i utvalget, tilsvarende 77 prosent av filmene. 56,6 prosent av filmene i utvalget er tilgjengelige i fem eller flere av tjenestene. Dette er helt på linje med funnene fra kartleggingen i 2015.

Figur 7: Antall VOD-tjenester filmene er tilgjengelige i.

I denne undersøkelsen har vi redegjort for tilgjengeligheten til norske kinofilmer med premiere de siste fem årene, og sammenlignet funnene med en tilsvarende undersøkelse gjort i 2015. 113 av filmene hadde premiere i perioden 2011 til 2014, og var dermed med i begge kartleggingene. Når vi sammenligner tilgjengeligheten til disse 113 filmene i henholdsvis 2015 og 2016 ser vi at bevegelsen er liten i TVOD-katalogene og større i SVOD katalogene, det vil si at de fleste filmene som var tilgjengelige som TVOD i 2015 også var det i 2016 – mens SVOD-filmene blir i større grad byttet ut. Tabell 4 viser prosentandelen filmer tilgjengelig som TVOD og SVOD, fordelt på premiereår, i henholdsvis 2015 og 2016. Tabellen viser også prosentandel av filmene som er tilgjengelige i begge kartleggingene. Som vi ser er for eksempel andelen norske filmer fra 2011 og 2012 som er tilgjengelig i SVOD-tjenester konstant i 2015 og 2016, men det er ikke de samme filmene som er tilgjengelige begge år. Av kinofilmene fra 2012 er 25 prosent tilgjengelig i minst én SVOD-tjeneste i både 2015 og 2016, men kun ni prosent av filmene er tilgjengelige som SVOD begge årene. Til sammenligning er samtlige filmer tilgjengelig som TVOD under 2015-tellingen også tilgjengelig som TVOD under 2016-tellingen.

Tabell 4: Prosentandel filmer tilgjengelig som hhv SVOD og TVOD i både 2015 og 2016, fordelt på premiereår.

Premiereår	SVOD			TVOD		
	2015	2016	2015/2016	2015	2016	2015/2016
2011	25 %	25 %	16 %	84 %	88 %	84 %
2012	26 %	26 %	9 %	83 %	83 %	83 %
2013	25 %	8 %	8 %	92 %	92 %	92 %
2014	6 %	12 %	0 %	77 %	79 %	76 %

Synligheten av norske filmer på VOD-plattformer

For at norske filmer skal nå opp i konkurranse med internasjonale produksjoner er det avgjørende at publikum finner fram til filmene ved hjelp av egne søkefunksjoner/faner eller lignende. Betydningen av å fremme innhold på tjenestene er så stor at det er tatt inn i AMT-direktivet⁴, som er implementert i norsk lov.

I Artikkel 13 i AMT-direktivet heter det at: Medlemsstatene skal, når det er praktisk mulig og med egnede midler, sikre at audiovisuelle medietjenester på bestilling som leveres av tilbydere av medietjenester underlagt deres jurisdiksjon, fremmer produksjon av og tilgang til europeiske verker. Slik fremming kan blant annet være knyttet til det økonomiske bidraget fra slike tjenester til produksjon og erverv av rettigheter til europeiske verker eller til andelen av og/eller framhevingen av europeiske verker i katalogen over programmer som tilbys av den audiovisuelle medietjenesten på bestilling.

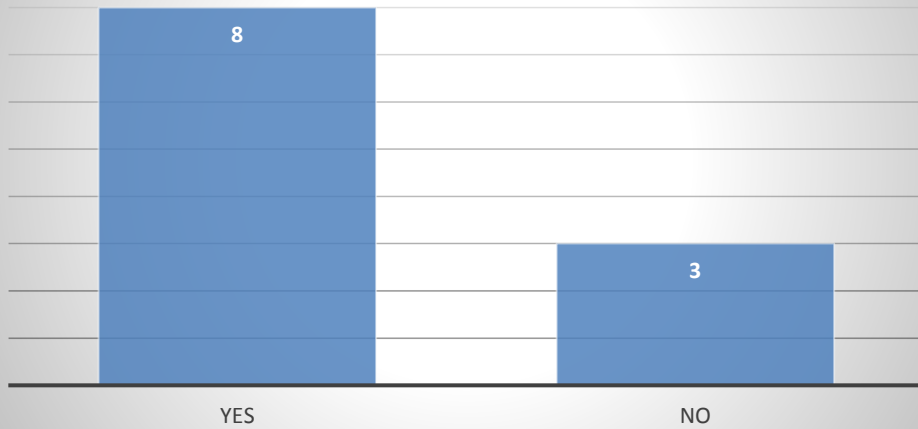
I Kringkastingsforskriften § 2-1a heter det at: Tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester skal når det er praktisk mulig med egnede midler fremme produksjonen av og tilgangen til europeiske verk. Tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester plikter å føre statistikk som viser andelen av europeiske verk i deres programkataloger. Statistikken skal sammen med en redegjørelse for hvordan tilbyderen har forsøkt å fremme produksjonen av og tilgangen til europeiske verk, sendes Medietilsynet innen 1. april 2015 og deretter 1. april hvert fjerde år.

Her fremgår det at tilbydere av audiovisuelle medietjenester på bestilling er pliktig å fremme produksjon av og tilgang til europeiske verker. Dette kan gjøres både ved hjelp av økonomiske bidrag i form av avgifter eller investeringer i filmproduksjon og ved synliggjøring i tilbyderens filmkatalog.

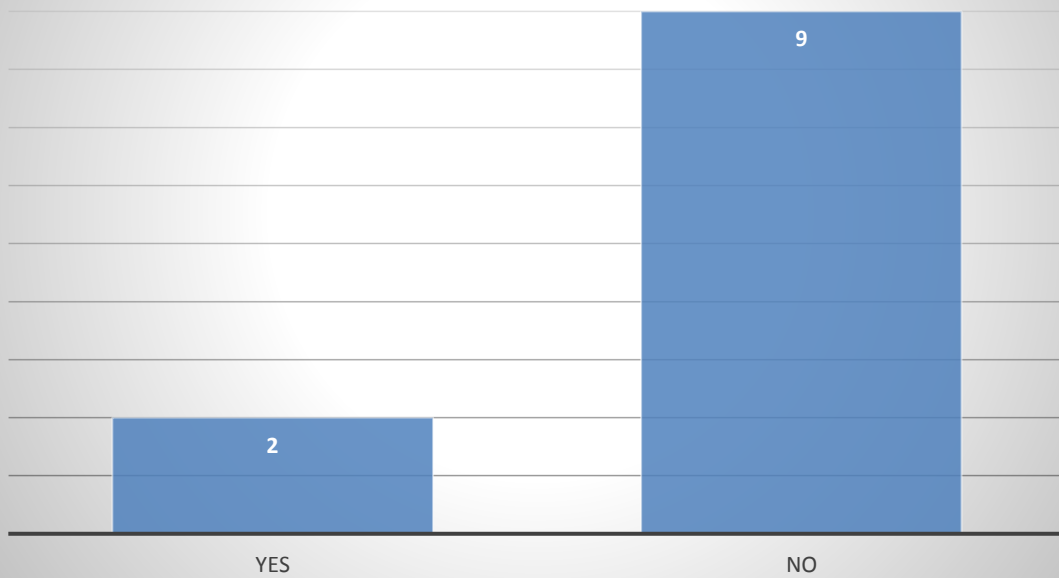
Informasjon Medietilsynet har hentet inn i denne forbindelse viser at de fleste av tilbyderne av audiovisuelt innhold anbefaler europeisk innhold gjennom sine programkataloger, mens de færreste kategoriserer innholdet etter opphavsland eller har en egen seksjon for europeisk innhold. Som illustrert i figurene nedenfor svarer åtte av elleve tilbydere at de anbefaler europeisk innhold på sine programsider, mens henholdsvis ni og åtte av tilbyderne ikke kategoriserer etter opphavsland eller har egen europeisk seksjon.

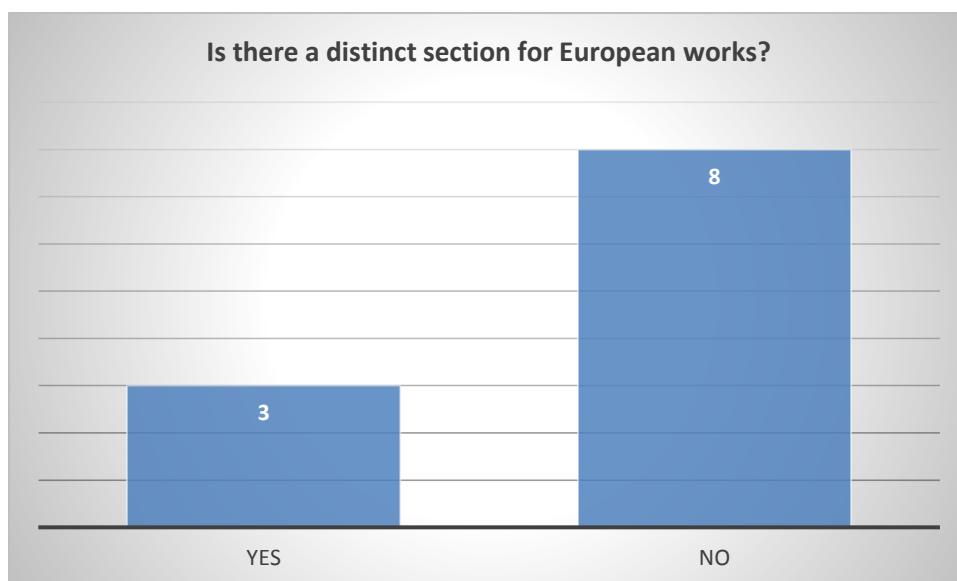
⁴ AMT = audiovisuelle medietjenester, på engelsk kalt Audiovisual Media Services Directive (AVMSD)

Do you recommend European works on the website?

Do you label productions with countries of origin, and is it possible for viewers to search and find programs from a certain country?

VOD-tilbyderne er gjennom loven kun pålagt en minstestandard for å fremme produksjonen av og tilgangen til europeiske verk. Det er imidlertid mulig å se for seg en langt mer aktiv fremming av norsk innhold enn det som reguleres av loven, for eksempel ved hjelp av kampanjer eller anbefalinger på forsiden av tjenestene. Både tilbydere av VOD-tjenester, men også produksjonsselskaper og distributører, kan i større grad ha lanseringskampanjer med fokus på synliggjøring i VOD-tjenestene.

AMT-direktivet er for tiden under behandling. EU-kommisjonen har blant annet fremmet et forslag om endring av Artikkel 13. Forslaget går ut på at tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester kan pålegges å ha minimum 20 prosent europeisk innhold i sine programkataloger

Oppsummerende betraktninger

Norsk films markedsandel på VOD-plattformer avgjøres av flere forhold. Først og fremst må filmene være av en slik kvalitet at de fremstår som attraktive for publikum i konkurranse med internasjonale produksjoner. Det er imidlertid noen ytre rammer som kan være avgjørende for norsk films markedsandel på disse plattformene, herunder tilgjengelighet og synlighet.

Alt i alt viser denne undersøkelsen at tilgjengeligheten til nyere norske kinofilmer er relativt god på VOD-plattformene i det norske markedet. 87 prosent av alle norske kinofilmer med premiere i perioden 2011 til 2015 er tilgjengelig som digital leiefilm (TVOD). Undersøkelsen viser også at 56,6 prosent av alle filmene er tilgjengelige i mellom fem og elleve av de undersøkte tjenestene.

Tilgjengeligheten til nyere norsk film er i 2016 helt på linje med tilgjengeligheten i 2015, med to unntak. Når det gjelder SVOD-tjenestene er tilgjengeligheten til norsk film enda lavere i 2016 enn i 2015. Mens 25 prosent av filmene i 2015-kartleggingen var tilgjengelig på SVOD-tjenester, gjaldt dette 18 prosent av filmene i 2016-kartleggingen. Mer positivt er det at tilgjengeligheten til norske filmer også var lavere på Popcorn Time. Mens 15 prosent av filmene var tilgjengelig i 2015, gjaldt dette sju prosent i 2016. Det er imidlertid for tidlig å si om dette er uttrykk for en trend eller om det er et utslag av tilfeldig variasjon.

Det kan fremdeles gjøres mye for å bedre synligheten til norsk og europeisk audiovisuelt innhold i VOD-tjenestene i det norske markedet, blant annet gjennom bedre merking av filmenes opphavsland og egne seksjoner for norsk og europeisk innhold. Den pågående revideringen av AMT-direktivet – og den videre implementering i norsk lov – kan resultere i et bedre virkemiddelapparat for å øke norsk og europeisk innholds tilgjengelighet og synlighet i programkatalogene til VOD-tjenestene.